
Absolventi o studiu

Co mi dalo studium na FHS UK?

Zeptali jsme se našich absolventů, co jim dalo studium na FHS UK. Tady jsou jejich odpovědi. Chcete také přispět svým názorem? Napište nám na pr@fhs.cuni.cz.

[Tomáš Kratochvíl, Studium humanitní vzdělanosti](#)

[Anna Puobišová, Studium humanitní vzdělanosti](#)

[Jan Janoušek, Studium humanitní vzdělanosti, Studia občanského sektoru](#)

[Tereza Lišková, Studium humanitní vzdělanosti](#)

[Jana Římanová, Orální historie – Soudobé dějiny](#)

[Karolína Dohnalová, Studium humanitní vzdělanosti](#)

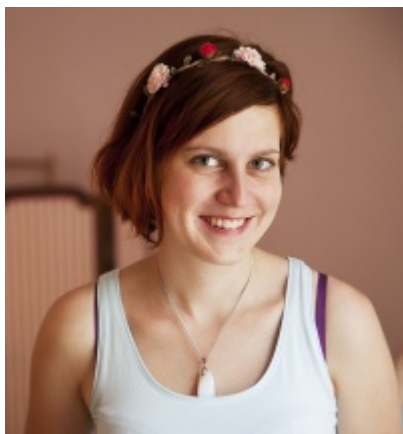
[Lukáš Jouza, Studium humanitní vzdělanosti, Orální historie - Soudobé dějiny](#)

Tomáš Kratochvíl, Studium humanitní vzdělanosti

Na [FHS](#) jsem se dostal v roce 2003 jako prostý kluk z vesnice. Toužil jsem být filmařem, ale neměl jsem páru jak na to. Tahle škola mi umožnila nezávazný interdisciplinární trip, mohl jsem dokonce navštěvovat přednášky na jiných univerzitách a dostávat za to kredity. Musím ocenit trpělivost a velkorysost, s jakou [pedagogové](#) přistupovali k mému tápaní, hodlání a odkládání. Po šesti letech jsem se stal [bakalářem](#) a dnes jsem rád, že mě formovala právě tahle liberální instituce šitá na míru těm, kdo neví co si obléct.
19. 9. 2017

Anna Puobišová, Studium humanitní vzdělanosti

Na [FHS UK](#) jsem strávila celkem osm let. Po gymnáziu jsem chtěla studovat adiktologii. Na medicínu mě vzali, ale nakonec jsem před ní dala přednost humanitním vědám. Myslím, že mě tehdy odradilo to množství povinných knih, latiny, pitev apod. To jsem ještě netušila, kolik knih bude nutno přečíst na FHS :-)
Jaké překvapení pro mě pak bylo, když jsem v nabídce kurzů na FHS objevila úvod do adiktologie!

Na bakaláři jsem se naučila zejména přečíst, pochopit a napsat odborný text a kriticky myslet. Navrch jsem se setkala s mnoha inspirativními osobnostmi z řad učitelů a studentů. A s mnoha dalšími spolužáky jsme si vyzkoušeli, jak se dělá studentský časopis, jak se zakládá občanské sdružení Studenti FHS, z. s., jak se organizuje ples a jak se tančí v předtančení či jak se připravuje studentský protest (v souvislosti s bílou knihou terciárního vzdělávání či tehdejšími nejmenovanými M. C. Putny profesorem).

Během studia jsem se snažila zaměřit se na jednu oblast, ve které bych získala hlubší znalosti. Naopak široký rozhled a styl "od každého trochu" mi přestal vyhovovat. V rámci bakalářské práce jsem v zakotvení v antropologii těla vypracovala etnografii léčitelů a masérů zabývajících se systémem reiki.

Po ukončení mého působení na fakultě jsem nejprve poměrně dlouho hledala práci klasickou cestou čtením inzerátů a posíláním životopisů a motivačních dopisů. Nebylo úplně jednoduché najít práci, která by mi vyhovovala obsahově (např. by propojovala témata probíraná na bakaláři), lidsky a finančně. Nesmířila jsem se s tím, že po tak náročném studiu budu pracovat za plat hraničící se životním minimem (např. v neziskovkách). Stejně tak se mi nechtělo zastávat pozice, které bych mohla zastávat i bez vystudování vysoké školy.

Vrhla jsem se tedy do soukromé sféry. Při studiu jsem pracovala ve fakultní administrativě a postupně jsem začala mít potřebu pracovat více rukama a méně času prosedět u počítače. Zajímá mě lidské tělo a terapie. Absolvovala jsem tedy kurzy z oblasti zdravotních masáží a arteterapie a oběma se nyní věnuji, a abych se uživila, přidala jsem si k tomu ještě práci s malými dětmi.

Tak jsem se vlastně v praxi vrátila obloukem k tomu, čemu jsem se na FHS věnovala ve své bakalářské práci.

21. 6. 2017

Jan Janoušek, Studium humanitní vzdělanosti, Studia občanského sektoru

Na FHS UK jsem vystudoval bakalářský i magisterský obor a kromě seznámení se skvělými lidmi z řad spolužáků i pedagogů mi studium přineslo i teoretické a praktické znalosti, které nyní dokážu využít nejen v práci, ale i v kritickém uvažování o současném společenském dění.

Bakalářské studium je poměrně náročné, ale každý si v něm může najít to, co ho zajímá a v čem by chtěl dostat kvalitní znalosti. Velmi si cením způsobu, jak se na bakalářském stupni naučí studenti pracovat s textem – porozumět jeho smyslu i naučit se reflektovat kriticky jeho obsah. Liberální model studia na bakalářském stupni mi dal možnost vybrat si z mého hlediska ty nejzajímavější předměty, které jsem si navíc mohl vybrat z různých oborů humanitní vzdělanosti a také podle toho, jací pedagogové dané předměty vedou. Díky tomu všemu jsem získal cenný základ pro další už specifitější zaměření studia v rámci magisterského stupně.

Studium magisterského oboru Studia občanského sektoru (SOS) pak bylo přesně tím, čemu jsem se chtěl dále po dokončení bakalářského studia věnovat. Oblast fungování občanského sektoru, jeho propojení s veřejnou správou i s komerčním sektorem, perspektivy jeho dalšího rozvoje, srovnání občanského sektoru u nás i v zahraničí i jeho historický vývoj – to vše bylo navázáno na praktické aspekty fungování neziskových organizací (projektový management, stáže v neziskových organizacích). Domnívám se, že význam neziskového sektoru neustále poroste a je to oblast, která má v moderní společnosti nezastupitelné místo. Proto jsem se rozhodl tento obor studovat a rozhodně toho nelituji. Svě znalosti neziskového sektoru a veřejné správy jsem ještě během studií dokázal zhodnotit v práci na radnici MČ Praha 4, kde jsem začal pracovat na projektech na integraci cizinců a národnostních menšin. Pro mě to je práce snů založená právě na bezprostřední kooperaci s neziskovými organizacemi a splňuje to, s čím jsem šel do studia SOS – tedy přispět k rozvoji spolupráce veřejného a neziskového sektoru.

FHS vděčím opravdu za mnohé a můžu s čistým srdcem říci, že bych bakalářské ani magisterské studium této školy za žádný jiný obor nevyměnil.

19. 6. 2017

Tereza Lišková, Studium humanitní vzdělanosti

Studium na FHS UK mi poskytlo řadu příležitostí. Aula plná neznámých spolužáků a spolužaček mě na začátku semestru rozbřečela, informační systém mi připadal neproniknutelný. Po krátké době jsem zjistila, že mám kolem sebe okruh přátel a že IS, který jsme na FHS tehdy měli, má svůj řád i výhody. Chaotický zápis předmětů vyústil v konkrétní semináře a přednášky a zážitky všeho druhu. Od používání moderního systému se pod tlakem univerzity upustilo, ale přátele mi zůstali dodnes. Někteří jsou dokonce stále podobní svým fotkám z ISu. Osobití pedagogové, jejich přednášky a knihy utvářeli můj pohled na svět a způsob, jak o něm mluvit. To, co se mi podařilo pochytit a vstřebat, podle možností kultivuju dál. Dnes mi přijde nejvýznamnější skutečnost, že cítím jakousi příslušnost k těžko definovatelné skupině lidí, kteří měli a mají s FHS co do činění. Tenhle pocit mě uklidňuje, zvláště když potkávám známé tváře třeba na demonstracích před Hradem.

16. 3. 2017

Jana Římanová, Orální historie – Soudobé dějiny

Na FHS jsem studovala magisterský obor Orální historie – Soudobé dějiny. Trochu naivně jsem se na něj přihlásila pod vlivem svého tehdejšího snu – točit rozhlasové dokumenty. Měla jsem za sebou bakalářský obor Informační studia a knihovnictví na Filozofické fakultě, který mě dodnes z větší části živí. Oproti spolužákům, kteří přišli z oborů zaměřených na historii, to znamenalo na začátku pořádně zabrat a spoustu věcí dostudovat. Stálo to za to. Velmi záhy jsem pochopila, že práce s rozhovorem jako historickým pramenem má k žurnalistice hodně daleko. Získala jsem ale solidní základ v oblasti dějin 20. století a především odpor k černobílému pohledu na svět. To je nakonec i pro mou žurnalistickou práci mnohem důležitější než technické rady, jak vést rozhovor. Srovnala jsem si svět kolem sebe do souvislostí. Přečetla jsem spoustu skvělých knih, objevila spoustu skvělých myslitelů a myslitelek a nastartovala své mozkové závity na plný výkon.

Studium na FHS mi dalo možnost věnovat se naplno své nejoblíbenější zábavě, totiž přemýšlení. Většinu lidí, které potkávám v běžném životě, to spíše otravuje. Moje romance s FHS prozatím doufám nekončí. V říjnu 2016 jsem nastoupila na doktorandské studium oboru Soudobé evropské dějiny. I když už ve škole trávím minimum času, jsem neskonale vděčná za doktorandské semináře a možnost se jednou týdně zastavit v hektickém běhu pracovního života a promýšlet a diskutovat věci do hloubky společně s lidmi, které to baví stejně jako mne. Neumím si představit, že bych už měla jen chodit do práce a přestala se ptát. Fakulto hledající smysl, díky za to!

1. 3. 2017

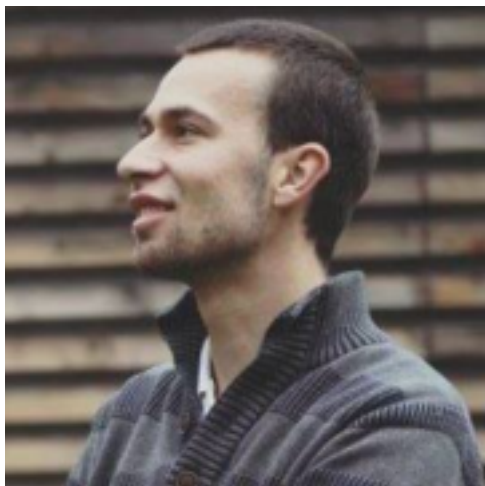
Karolína Dohnalová, Studium humanitní vzdělanosti

Čtyři roky strávené bakalářským studiem na FHS pro mě byly snad nejpodnětější časem mého dosavadního života. Svoboda, kterou tato škola dává, mi umožnila nahlédnout pod pokličku základních humanitních oborů a troufnu si tvrdit, že z toho čerpám dodnes. Naučila jsem se, že i velká sousta jako například státnice z historie se dají soustavnou prací zvládnout, že k informacím ze sebedůvěryhodnějších zdrojů je třeba přistupovat kriticky a že rychlost 10 stránek za hodinu je pro četbu odborného textu adekvátní. Studium na FHS to pro mě byli především vyučující, na které stále vzpomínám: profesor Sokol a jeho dovednost srozumitelně formulovat komplikované myšlenky, úžasný specialista na psychologii zdraví, profesor Křivohlavý a Břicháček, a v neposlední řadě také doktorka Pivoňková, pod jejímž vedením jsem napsala bakalářskou práci z oblasti morfopsychologie. Až se jednou ve své současné specializaci začnu cítit vyhořelá, na FHS se vrátím, i kdyby to mělo být v rámci univerzity třetího věku :-)

1. 3. 2017

Lukáš Jouza, Studium humanitní vzdělanosti, Orální historie - Soudobé dějiny

K FHS jsem se dostal náhodně. Jako zhruba 80% mých vrstevníků jsem v tomhle věku naprosto netušil, čím bych se chtěl zabývat – byl jsem veden názorem často zaznívajícím z mého okolí – „hlavně mít VŠ“.

Bakaláře jsem absolvoval ve standardní době studia, tedy po 3 letech, a to s prací „Rozdíly v popisu prožitku koitálního debutu mezi muži a ženami“, což byla kvantitativně kvalitativní explorační studie. Velmi brzy jsem totiž poznal, že teoretická práce mě nic nenaučí, chtěl jsem umět analyzovat a interpretovat tvrdá, ale i měkká data či zkrotit SPSS statistics (na to ovšem kurz na FHS v té době nebyl, takže jsem kvůli tomu chodil na kurz na FSV). O začínajícího humanitního vědce je na trhu práce pramalý zájem, ale člověk, který umí analyzovat data, už se uchytí nezávisle na tom, co má za školu. V každém případě bylo bakalářské studium velmi problematické právě kvůli přílišnému záběru – dozvěděl jsem se všechno a nic. Magisterské studium bylo mnohem lepší. Úzká profilace zajistila, že jsem si – na rozdíl od bakaláře – ze studia i něco zapamatoval.

Po absolvování magistra jsem nastoupil do marketingové výzkumné agentury, kam mě vzali přesně pro to, co jsem avizoval výše – analýza, interpretace, tvrdá i měkká data, zkušenosti s výzkumem. Ve chvíli, kdy jsem odmítl akademickou sféru, bych bez těchto praktických zkušeností (a tedy také bez dobré angličtiny, ale tu jsem nezískal na FHS) hledal odbornou a odpovědnou práci velmi těžko, protože bych jednoduše nemohl jakožto potenciální zaměstnanec nabídnout žádnou „konkurenční výhodu“ před ostatními uchazeči.

Ve výběru současného zaměstnání vliv FHS 100% vidím – bez toho, co jsem se na fakultní půdě dozvěděl o výzkumu, bych teď nedělal to, co dělám, protože bych neměl žádné vstupní know-how na pohovory pro první práci. FHS mi poskytla zázemí pro realizaci – jak v rovině „člověka“ (tedy mluvit, psát, myslet), tak právě v rovině znalostí, které mi umožnily na trhu práce uspět.

1. 3. 2017